

TÓTH KRISZTINA

Nézőtér

*Csöngettek már, egy házaspár a szélen
mobillal nézi, a sor hol lehet.
Páran felállnak, így adnak helyet,
az ő két székiük belül van, középen.*

*Egy fiatal lány figyel feketében.
Direkt nem mozdul. A térde remeg.
Rá se néznek, a férfi a jegyet
pödörgeti és köhint a sötétben.*

*Hosszú szünet jön, kanyarog a sor.
Az előcsarnok is fülledt meleg ma.
A férfi előtt már ott a dupla bor,*

*a nő még lent, a mosdóban rekedt, s ha
a másakra néz, oldalt, látja jól,
a kezén áll a szappan, mint a sperma.*

Tűztér

*Kész lett a házuk. Örültek, hogy áll.
A bútorok még lapra összekötve,
de már ott várt a kandalló, előtte
a fahasábok, a füles kosár.*

*Szeptember volt, még tombolt a nyár,
és úgy látszott, hogy marad is örökre,
de ők vágytak a képre, ahogy körbe-
ülik a lángot: kisgyermek s a pár.*

*Tömték papírral. Füstölt, de nem égett.
Találgatták, hogy mért nem megy nekik.
Összevesztek és felhívták a céget,*

*de már senki sem vette fel. Pedig
a vers előre mondta az egészszet.
Ha megtalálják majd, tűzre vetik.*

Játszótér

*Mindig itt kellett megvárnom anyát.
Megállt a füves részen, néha késett,
keresgélte a mutáns lóheréket,
és lepréselte őket, ha talált.*

*Egész testeddel lendítsd magad át,
és ha a kereszttrudat már elérted,
ne billenj vissza fejjel, ugye érted,
meg kell ott fenn az egyensúlyt találd.*

*Leesni nem szabad, csak visszamászni.
Anyám halott. Ez a síró mutáns meg
sose fog oda jutni, soha járni,*

*hopp, jószerecse, megvagy, most mutasd meg,
van-e a régi babonában bármi,
mutass nekem egy jó erős rudat fenn!*